

Cambres pròpies | Eva Armisen & Eva Piquer | Actualitzat el 08/01/2020 a les 05:08

?La guerra que som

Però renéixer també vol dir rearmar-se

Les guerres, ja ho sé prou, no són alegres
Maria-Mercè Marçal

La meva professora de piano s'ha fet policia. Sembla un títol de novel·la i no té res de ficció. Se'm fa estrany que algú vulgui portar pistoles, però entenc que el problema el dec tenir jo.

Aviat farà dues primaveres que la Sílvia em va endreçar per dins amb metàfores bèl·liques. Que si tal persona se'n va anar a la guerra, que si es va morir en combat. Em va costar entrar-hi perquè la pau, perquè la pau. Però aquell dia, i després de massa dies, vaig tornar a plorar.

Lluitem contra nosaltres, contra els altres, contra un temps que sempre guanya. Aleksiévitx diu que les armes són belles i fa que em miri els tancs d'una altra manera. Hillman parla d'estimar la guerra i m'encallo en els sentits de la paraula conquesta. Potser sí que som guerrers atrets pel camp de batalla, avançant sovint sense nord.

Les guerres, ja ho sé prou, no són alegres. La violència m'espanta tant com la derrota, no gasto bales ni de joguina i els enemics intento que siguin pocs. Però renéixer també vol dir rearmar-se. De valor, de futur, de noves pors. De moltes i tantes ganes de fer l'amor contra la mort.
Eva Piquer